

av Shakira

Om författaren

Namn

Shakira

Ålder

10 år

Intressen

Skriva bok och spela spel på dator

Böcker som jag inspireras av

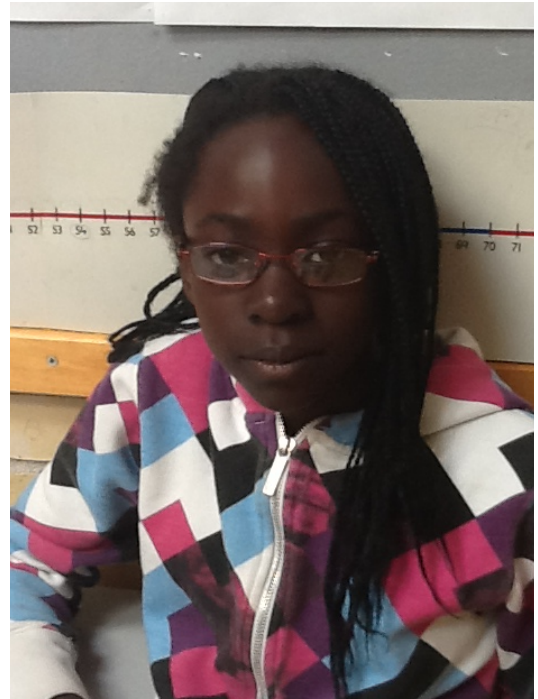
Bert-böcker

Tidigare utgivna böcker

Den magiska dörren

Kommande böcker

Aminas dagbok

Om boken

Boken handlar om en kille som heter Antonio. Han är kär i den nya tjejen Milla men det är Antonios bästa vän Melvin också. Antonio träffar en märkligt varelse som blir tillfångatagen av poliser! Vad kommer att hända?

Kapitel 1: Ljuden

- Hörde du ljudet Melvin, sa Antonio med världens fulaste min.
- Nå vadå, vad hörde du, sa Melvin med en förväntansfull blick.
- Det lät "dom dom" som om liksom som... eehh du förstår väl.
- Nix, sa Melvin. Han glodde bara på den nya tjejen som hette Milla. Hon var rätt så söt för att vara tjej.

Antonios jobbiga klassmördare som heter Naomi säger alltid: "Antonio tycker att Milla är söt" om och om igen. Hon skämde ut Antonio. Hon är elakast i klassen. En gång så drog hon ner Antonios kalsonger. Det ska Naomi få för någon gång. Det går ett rykte om att Naomi har dödat Kim i deras klass.

Rektorn ropade:

- Nu skall alla ut för vi skall ner till kulverten och kolla på någonting.

Alla sa:

- Oohh vad jobbigt, dumma kulvert. Vad ska man göra där egentligen.
- Inget tjat, annars får man kvarsittning, he he he, sa rektorn med en mörk röst.

Den var lika läskig som alltid.

Antonio, Melvin och den nya tjejen Milla gick tillsammans. Melvin försökte hålla hennes hand och det gick bra för honom.

På vägen till kulverten lät det igen "dom dom dom". Rektorn blev nervös när hon hörde ljudet och hon sa:

- Eehh barn, vi måste sluta lektionen eftersom att dom jobbar där med att borra och annat. Det låter farligt så ni får gå tillbaks, ni som ville gå ner dit så gärna. Vad synd.

Alla ropade jippi jippi jej.

- Se så gå nu.

Kapitel 2: Rädslan

Antonio gick ifrån matsalen men var ändå rädd för ljudet. Han inbillade sig att gardinen var formad som ett spöke och att ingen hade hört talats om honom. Han blev så rädd att han gick in i en stolpe och det lät så här: BOM.

Milla sa:

- Hur gick det? med den finaste rösten Antonio hört någonsin.
- Eh det gick rätt så bra men jag har jätteont i huvudet.
- Vill du följa med mig till sjuksystemen? sa Antonio med en hes röst så att Milla skulle tycka synd om honom.
- Visst, det kan jag väl, men snabbt för jag måste till lektionen snart, typ om fem minuter, flinade hon så att Antonio log.

Han sa ju att han inte var kär i henne men han var det.

- Ska vi gå då Antonio, för jag har ju bråttom, sa hon med en min som fick Antonio att smälta.
- Japp då går vi, sa han för att imponera på henne men hon blev inte alls det. Hon bara log åt Melvin som hon tyckte var söt. På vägen till sjuksystemen kom det elaka gänget. Skorpionerna kallade de sig för. DUMT VA?
- Nu har vi förberett något åt er två.

Antonios hjärta dunkade ovanligt snabbt och han fick huvudvärk så han höll på att svimma. Milla sa:

- Antonio hur mår du?
- Men Antonio kunde inte svara. Han var helt still. Han ville falla ihop men han ville inte skämmas inför det stora gänget.

Han slöt sina ögon och föll ihop.

Milla ropade efter hjälp till den närmaste fröken Anna. Alla kunde lita på henne förutom rektorn som inte gillade henne men Anna hade jobbat längre än rektorn. Anna höll Antonio i handen och bad Milla att trycka in hans mage. Efter en liten stund så vaknade han. Han sa:

- Vad håller ni på med? Vill ni döda mig eller!?

Antonio såg affischer på deras lärare Måna Bolin. Det stod:

Måna Bolin har blivit känd på skolan. Ni ska buga när hon kommer förbi, annars!

Antonio tänkte, annars kan betyda mycket, som annars ska hon kyssa dig eller annars kommer hon att bli din flickvän. Måna Bolin var sötast på skolan och han trodde att hon inte var så mycket äldre än honom. Henne ska jag få hon är lika värd som pengar \$\$\$\$ olala! yrade han innan han kvicknade till ordentligt och kom på att hon var 34 och han var 10. Vilken skillnad liksom. Dessutom var han ju kär i Milla.

Kapitel 3: Affischen

När Antonio öppnade dörren till sin hall som var större än ett klassrum så såg han en ny affisch. Han sa:

- Mamma Mia! Vad är det här. Jag hann ens inte läsa förra.
På affischen stod det så här:

INGET HÄNDER **INGENTING ATT RAPPORTERA SÄGER REKTORN.**

Ingenting händer rapporterar rektorn.

De rapporterar: Vi vill ej tillåta television för att man icke ska må illa som vi. Vi vill icke håller att ni pratar med era vänner. Då blir det straff.

Regler:

*Vi ska bara äta fisk och fisk.
Inga mobiler eller MP3, bara radio utan musik. Bara gammeldags musik.
Ingen får leka på skoltid eller på rasten.
Inga bollar eller spadar och knivar, bara smörknivar och lite till.
Alla ska gå till skolsystemen fem gånger i veckan.
Jag har ändrat namn till Karin.
Tack för att ni läste. Alla måste betala VARJE DAG FÖR TIDNINGEN!!
OBS!! Vissa jobbar i källaren. Gå icke dit!!*

Antonio stod bara och glodde med väldigt stora ögon.

Han såg att affischen hade väldigt mycket tejp. Han drog bort lite tejp och affischen föll sakta sakta ner. På golvet vände sig affischen och det stod:

OBS!!! MONSTER I KULVERTEN!!
GÅ ICKE NER I KULVERTEN FÖR ATT DET ÄR ETT MONSTER DÄR HJÄLP!!!
*För tio år sedan försvann en kille som gick i 5:an. Han var den enda som trodde på monster och han var cp-skadad.
Ingen var lika modig som han.
Han var den enda som ställde upp som lucia och det fick han.
När hans mamma förstod att han var borta så begick hon självMORD!!!
Fyra dagar senare så förstod alla att pappan också hade begått själv... MORD!!!*

Kapitel 4: Upptäckten

Antonio smög från gympan för att gå ner till kulverten. Han var så spänd att han höll på att få byxorna blöta.

När Antonio var framme sa han:

- Vem i hela fridens namn skulle vilja bo här?

Det var spindelväv i taket och på väggen. Han såg tusentals av spindlar och andra otäcka djur som finns. Antonio hade glömt bort att gympan slutade nu. Han tog fram mobilen. Det blev mörkare och mörkare. Antonio såg ett djur som kom fram. Han blev så förvånad att han hoppade till och gömde sig bredvid en låda. Han märkte att det var damm på den. Antonio försökte hålla andan men det gick inte. Han höll på att bli helt uppblåst. Till slut nös han: hhhaaa-ttjuuu....

Djuret märkte ljudet och sprang fram till honom. Antonio var så rädd att han inte ville sitta kvar mer. Monstret såg ut som en påfågel. Den hade päls och lite hår på huvudet men det var inte en påfågel. Det var en blandning av en mus och en påfågel. Den satte sig ner och började värpa ägg. Antonio blev förvånad och chockad. Antonio smög ut ur kulverten.

- Försiktigt, sa han till sig själv.

Antonio hörde ett ljud från monstret: ÖÖÖÖHH ÖÖÖÖÖHHHHH KVACK.

Antonio gick tillbaka för att kolla vad som lät. När han kom dit hade djuret krympt och äggen var borta. Antonio sprang därifrån så att han inte blev fågelmusmat!

Kapitel 5: Dikten

När Antonio var på väg till biblioteket för att göra en uppsats om djur så såg han en kvinna som tappade en lapp. Han tyckte att han kände igen henne men såg inte riktigt. När Antonio tänkte säga till kvinnan att hon tappade lappen så hörde hon inte, så Antonio tog upp lappen och läste. det stod:

"monster kan man hyra för de är så dyra! Det skall ske med en sked. Gratis monster på köpet. Du har hyrt ett monster men det är riktigt dyrt!!!!"

Antonio blev förvånad av den dikten. Han undrade vem det var som skrev dikten.

Kapitel 6: Boken

Antonio var på biblioteket. Han ville forska om monstret, vad det var för sorts monster. Han kom på att det var en påfågel blandat med en mus. Men han tog påfågeln sida i djurboken. Han letade p..p..p.. Han hittade den och han började läsa. Det stod:

Hanen väger 4–6 kg, honan 2,7–4 kg.

Föda

Påfågeln äter frön, bär, insekter och ormar.

Livslängd

Påfågeln kan bli ungefär 15 år i det vilda, 20 år i djurparker.

Fortplantning

Påfågelshanen spelar och imponerar på honor genom att lyfta upp och breda ut sina stjärtfjädrar som en stor solfjäder. Honan bygger sitt bo bland löv på marken i tät växtlighet. Hon lägger fyra till sex ägg och ruvar dem i fyra veckor. Ungarna följer modern i åtta veckor innan de blir självständiga.

Hotkategori

Påfågeln är fredad i sitt naturliga utbredningsområde, och det är förbjudet att exportera påfågelfjädrar från Indien. Dessutom är påfågeln vanlig som prydnadsfågel över hela världen och därför inte hotad.

Antonio blev så intresserad när han läste att han ville riva av den sidan men då fick man inte låna böcker mer eller ens komma dit.

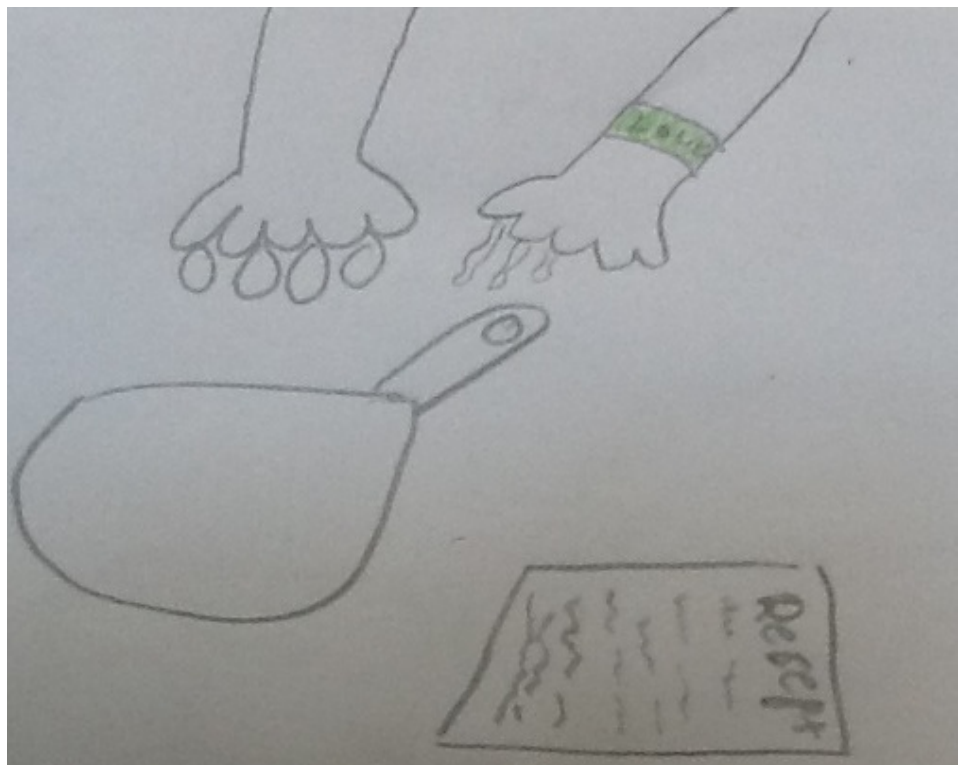
Kapitel 7: Blandningen

Antonio var i matsalen. Han satt och tänkte på hur han skulle locka påfågelmusen. Han hade ju läst om påfågeln att den "äter frön, bär, insikter och ormar". Men hur skulle han få tag i insekter och ormar? Han kunde ta bär på skolgården och han kunde ta frön från smörgåsarna men det skulle ta tid. Antonio smög in till köket utan att någon i kökspersonalen märkte honom. När han var framme så såg han en kladdig tom skål. Någon hade bakat deg och receptet var kvar. På receptet stod det så här.

Recept på hur man
gör deg:
7 dl mjöl
4 dl vatten.

Så här gör man: ta
mjölet i en bunke. Sen
häll i vattnet. Nu ska
man blanda med en
träsked i 1 min. Nu är
du färdig!!

Antonio tänkte hur
han skulle göra med
insekterna. Precis när
han skulle ut från
köket kom Naomi
från Skorpionligan.
Hon sa:
- Se dig för nörd!

Antonio sa:
- Ehh ehh EY DU KVINNAN. DU SÄGER INTE SÅ TILL MIG. DET VAR DU SOM GICK IN I MIG SÅ FLYTTA.

Då sa Naomi:
- He he he du grabben. Du gör ett stort misstag. Kom så får du höra en sak.
- Ehh okej.....

Naomi sa:
- Vi tänker kasta dig i soptunnan innan du har fått en blåtira på ögat och dessutom tänker vi boxa ditt nylle.

Pang lät det efter en minut. Antonio hade fått tårar och han ångrade vad han sa men han kunde inte säga det för Naomi hade redan gått. Nu hade Antonio en blåtira och han luktade sopor. Han gick till rektorn och sa vad som hade hänt men hon brydde sig inte. Antonio gick till Anna där han mötte Milla. Hon var så söt som en ros. Men hon var ju utklädd till en ros! Anna frågade:

- Vad har hänt?
- Naomi boxa till mig i nyllet och kastade mig i soptunnan.
- Okej men hur gick de till, frågade Anna.

- Jo jag skulle ut från köket. Sen kom Naomi och sa "flytta nörd". Sen sa jag "EJ DU KVINNAN DU SÄGER INTE SÅ FÖR DET VAR DU DOM GICK IN I MIG SÅ FLYTTA!!"
Sen sa Naomi: "he he he du gör ett stort misstag. Kom så får du höra en sak. Sen sa jag okej.

Då sa Naomi "vi tänker kasta dig i soptunnan men innan det tänker vi boxa ditt nylle och ge dig en blåtira."

En minut senare så var jag i soptunnan.

- Stakars dig, sa Anna.

Kapitel 8: Hämnden

Antonio tänkte och tänkte på hur han skulle hämnas på Naomi. Först tänkte han på att döda henne men det var för trist och sedan kan man inte njuta av att hon kommer att gråta och att Antonio skulle kunna härska över henne. Men sen tänkte han på monstret. Då kom han på.... Han skulle ta med monstret. Han hade ju gjort lockbetet så allt var bra. Antonio skrattade som alla onda mänskliga varelser gör. Det lät så här: "moah ha ha ha..... Moah ha ha ha."

Sen hostade han till. Han gick ner till kulverten för att hämta monstret. Han tog med sig lockbetet. Han såg påfågelmusen. Den hade sex ägg. Antonio skrek för att få påfågelmusens uppmärksamhet och det fick han också. Påfågelmusen lyssnade efter vart ljudet kom ifrån men hon såg ingen. Då fortsatte Antonio och tog tag i näbben och lindade ett snöre runt på näbben men påfågelmusen var envis och stampade på Antonios tå.

- Aaaaaajjjjjjjjj! skrek han så att påfågelmusen sa:
- Håll mun du. Jag tänker inte följa med om du tänker skrika.
- VA! Talar du mitt språk?
- Ursäkta? Som om det var du som kom på svenska!!
- Jag är typ yngre än dig. Vad heter du.
- Vet inte.
- Fint namn Vet inte.
- Nej allvarligt. Jag vet inte. Vad heter du?
- Antonio, varför undrar du?
- Det var du som fråga först!!
- Kom så går vi P-M polare, sa Antonio.
- Vad betyder det?
- PåfågelMus.
- Vänta, vem sa att vi är polare?
- Jag!
- Okej men vi är inte polare!
- Gå bara upp, avslutade Antonio.

En timme senare.

- Naomi KOM!!
- Okej din lilla skitunge!! Men vad fan är det där? Ta bort den innan du får stryk.
- Det är du som kommer att få det när jag klöser med mina vassa klor så passa dig snorunge, sa påfågelmusen.
- Jag gör vad som helst, bara du inte slår mig!!
- Hm, sa Antonio.. Låt mig tänka... Jo att du säger förlåt till alla som du har gjort nåt dumt till.
- Det är svårt att säga det till Kim. Hon förlåter mig aldrig i livet men kanske i himlen. Hon dog i en cykelolycka när jag knuffade ut henne på trottoaren. Det var hemskt men jag kan inte ändra på det förflutna, om jag bara kunde. Förresten förlåt mig.
- Okej jag förlåter dig för det.

Kapitel 9: Sanningen

När Antonio var på väg ner till kulverten för att kolla hur påfågelmusen mådde så var den borta. Han letade och letade tills han såg ett hål. Där var inte påfågelmusen heller men han såg ormar, insekter, frön, bär och ett öppet brev. Antonio tog upp brevet. Det var ett skrynkligt papper. Det stod: MONSTER!!

Vad ska det betyda, tänkte Antonio. Han blev så rädd för ormarna att han sprang upp igen. När han kom upp såg han när Anna tog bort affischen om "ingenting har hänt" och Antonio följde efter för att se vad som hände. Sen såg han att Anna skulle vända sig om men Antonio såg inget ställe att gömma sig på så han bestämde sig för att bara springa till närmaste papperskorg. Den låg flera kilometer bort, tydligen finns det inte några papperskorgar i skolan förutom en endaste som ligger i deras klassrum!

När Antonio sprang så märkte Anna det så hon vände sig om och såg Antonio ligga ner på golvet som om det vore ett kamouflage. När Anna frågade vad han gjorde då sa han:

- Döda inte mig. Jag är oskyldig, snälla döda inte mig jag är för ung och snygg!
- Jag tänker inte DÖDA DIG! Då blir ju jag av med jobbet.
- Ja just det. Men varför tog du bort affischen? sa Antonio.
- För att... Berätta inte det för någon men det finns ett monster i kulverten! sa Anna.
- Jag vet det men hur vet du det.
- För att jag är kemilärare. För tio år sedan blandade jag ihop ormmat, alltså frysta möss och lite påfågelkött och litet lite fjädrar till det. Så POFF var monstret färdigt. Så nu vet du det, sa Anna. Rektorn och jag har försökt dölja det för dig och alla andra med affischer och lappar. Ja, det var meningen att du skulle ta upp lappen som jag råkade tappa.
- Kom jag ska berätta en sa för dig, sa Antonio och reste sig från golvet.
- Ja vad som helst!
- Jag är kär i Milla.
- Ok.
- Ja ja hej då Anna.

En timme senare

- De där sabla poliserna, gormade rektorn. De är så dumma i skallen. Jag har lust att kicka dom. Jag ska ringa polisen om inte polisen svarar. Jag skall alltså visa vad jag kan. Jag skall ta tag i monstret och skicka in den till tant Kicki. Hon kommer att ge mig stålar.

- Nej, rektorn kommer skicka monstret till tant Kicki. Hon är så sträng, sa Antonio för sig själv.

När Antonio gick ner till kulverten för att se om monstret var kvar var det försent. De hade spärrat av stället. Antonio fick tårar som åkte ner för kinden väldigt sakta. Han hörde ingen annan än sig själv och monstret. Antonio hörde hur tårarna föll ner på marken, plask. Antonio fick inte fram några ord. Han stod bara stilla. Han försökte säga STOP! Men han fick ändå inte fram några ord. Melvin och Milla kom och sa att allt kommer att ordna sig.

Men Antonio tänkte på att samma sak hände hans mamma. Antonios mamma blev arresterad för att ha försökt mörda en mördare.

10 år senare

Antonio var på baksidan av en cirkus och såg monstret. Han log när han tänkte på att han först trodde att monstret hette: Jag vet inte!

SLUT!